

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

16. Η μεγάλη επεξήγηση (16. Mahāniddesaṭṭhi)

11. Επεξήγηση της ομιλίας για τους καυγάδες και τις διαφωνίες
(11. Kalahavivādasuttaniddeso)

[Mnd 11, PTS 255-284]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

16. Η μεγάλη επεξήγηση

11. Πραγμάτευση της ομιλίας για τους καυγάδες και τις διαφωνίες

Τώρα θα εκθέσει την ανάλυση της ομιλίας για τη διαμάχη και την αντιδικία -

- 97.** Από πού προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες, οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά;
Η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία, από πού προέρχονται αυτά; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου.

«Από πού προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες»: «Διαμάχη»: με έναν τρόπο η διαμάχη· «αντιδικία» επίσης σημαίνει το ίδιο ακριβώς. Όποια είναι η διαμάχη, αυτή είναι η αντιδικία· όποια είναι η αντιδικία, αυτή είναι η διαμάχη. Ή με άλλον τρόπο, η αντιδικία ονομάζεται το προηγούμενο στάδιο της διαμάχης. Βασιλιάδες διαμάχονται με βασιλιάδες, της πολεμικής κάστας διαμάχονται με της πολεμικής κάστας, βραχμάνοι διαμάχονται με βραχμάνους, οικοδεσπότες διαμάχονται με οικοδεσπότες, μητέρα διαμάχεται με γιο, γιος διαμάχεται με μητέρα, πατέρας διαμάχεται με γιο, γιος διαμάχεται με πατέρα, αδελφός διαμάχεται με αδελφό, αδελφός διαμάχεται με αδελφή, αδελφή διαμάχεται με αδελφό, φίλος διαμάχεται με φίλο - αυτή είναι η αντιδικία. Ποια είναι η διαμάχη; Οι οικογενειάρχες προσκολλημένοι στη βία κάνουν διαμάχη με το σώμα και την ομιλία, οι αναχωρητές διαπράττοντας παραπτώματα κάνουν διαμάχη με το σώμα και την ομιλία - αυτή είναι η διαμάχη.

«Από πού προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες»: Οι διαμάχες και οι αντιδικίες από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα της διαμάχης και της αντιδικίας, ρωτά για την αιτία, ρωτά για την πηγή, ρωτά για την εμφάνιση, ρωτά για την παραγωγή, ρωτά για την προέλευση, ρωτά για την τροφή, ρωτά για το αντικείμενο, ρωτά για τη συνθήκη, ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - από πού προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες.

«Οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά»: «Θρήνος»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή, αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, ο οδυρμός, ο θρήνος, το οδύρεσθαι, το θρηνείν, η κατάσταση οδυρμού, η κατάσταση θρήνου, η ομιλία, το άχυρο, η ανόητη φλυαρία, το παραμιλητό, η παραμιλία, η κατάσταση παραμιλίας. «Λύπη»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου, ασθένειας, ηθικής ή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή, αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, η λύπη, το θρηνείν, η κατάσταση θλίψης, η εσωτερική

λύπη, η βαθιά εσωτερική λύπη, το εσωτερικό κάψιμο, το βαθύ εσωτερικό κάψιμο, η φλόγωση του νου, η δυσaréσκεια, το αγκάθι της λύπης. «Τσιγκουνιά»: υπάρχουν πέντε τσιγκουνιές - η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία. Όποια τέτοιου είδους τσιγκουνιά, τσιγκούνικη συμπεριφορά, κατάσταση τσιγκουνιάς, φιλαργυρία, σκληρότητα, πικρή συστολή, μη-πιάσιμο της συνείδησης - αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά. Επιπλέον, η τσιγκουνιά για τα συναθροίσματα είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τα στοιχεία είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τις αισθητήριες βάσεις είναι επίσης τσιγκουνιά, προσκόλληση. Αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά - οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά.

«Η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία»: «Αλαζονεία»: εδώ κάποιος γεννά αλαζονεία λόγω γέννησης ή σογιού ή καλής καταγωγής ή ομορφιάς και λάμψης ή πλούτου ή μάθησης ή επαγγελματικής δραστηριότητας ή τεχνικής δεξιότητας ή γνωστικού πεδίου ή μάθησης ή οξυδέρκειας ή κάποιου άλλου θέματος. «Υπεροψία»: εδώ κάποιος περιφρονεί τον άλλον λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος. «Διχαστική ομιλία»: εδώ κάποιος μιλάει διχαστικά - Αφού ακούσει εδώ, επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς, ή αφού ακούσει αλλού, επαναλαμβάνει σε αυτούς για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που διχάζει τους ενωμένους, ή που ενθαρρύνει τους διχασμένους, που απολαμβάνει τη διχόνοια, χαίρεται με τη διχόνοια, ευχαριστείται με τη διχόνοια, εκφράζει λόγια που δημιουργούν διχόνοια - αυτή ονομάζεται διχαστική ομιλία. Επιπλέον, με δύο τρόπους καταφεύγει στη διχαστική ομιλία - είτε από επιθυμία να είναι αγαπητός, είτε με πρόθεση διχασμού. Πώς καταφεύγει στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητός; «Θα γίνω αγαπητός σε αυτόν, θα γίνω ευχάριστος, θα γίνω έμπιστος, θα γίνω οικείος, θα γίνω καλόκαρδος» - έτσι καταφεύγει στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητός. Πώς καταφεύγει στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού; «Πώς αυτοί θα γίνουν διαφορετικοί, θα γίνουν χωρισμένοι, θα γίνουν διαιρεμένοι, θα γίνουν διχασμένοι, θα γίνουν σε δύο φατρίες, θα σπάσουν, δεν θα συναντηθούν, θα ζουν με δυστυχία, όχι άνετα» - έτσι καταφεύγει στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού - η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία.

«Από πού προέρχονται αυτά; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου». Η διαμάχη και η αντιδικία και ο θρήνος και η λύπη και η τσιγκουνιά και η αλαζονεία και η υπεροψία και η διχαστική ομιλία - αυτές οι οκτώ νοητικές μολύνσεις από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού δημιουργούνται, από πού παράγονται, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Αυτών των οκτώ νοητικών μολύνσεων τη ρίζα ρωτά, την αιτία ρωτά, την πηγή ρωτά, την εμφάνιση ρωτά, την παραγωγή ρωτά, την προέλευση ρωτά, την τροφή ρωτά, το αντικείμενο ρωτά, τη συνθήκη ρωτά, την έγερση ρωτά, ζητά, αιτείται, παρακαλεί, ικετεύει - «από πού προέρχονται αυτά; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου». Σε παρακαλώ, πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - «από πού προέρχονται αυτά; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου».

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Από πού προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες, οι θρήνοι και οι λύπες

μαζί με τη φειδωλία;

Η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία, από πού προέρχονται αυτά; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου».

- 98.** Από το αγαπητό προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες, οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά·
η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία, συνδεδεμένες με την τσιγκουνιά οι διαμάχες και οι αντιδικίες·
και στις αντιδικίες που γεννιούνται, οι διχαστικές ομιλίες.

«Από το αγαπητό προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες, οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά»: «Αγαπητά»: υπάρχουν δύο αγαπητά - είτε όντα είτε δραστηριότητες. Ποια όντα είναι αγαπητά; Εδώ, σε κάποιον υπάρχουν εκείνοι που επιθυμούν το καλό του, που επιθυμούν την ευημερία του, που επιθυμούν την άνεσή του, που επιθυμούν την ελευθερία του από τις δεσμεύσεις, είτε μητέρα είτε πατέρα είτε αδελφός είτε αδελφή είτε γιος είτε κόρη είτε φίλοι είτε υπουργοί είτε συγγενείς είτε ομόαιμοι - αυτά τα όντα είναι αγαπητά. Ποιες δραστηριότητες είναι αγαπητές; Ευχάριστες μορφές, ευχάριστοι ήχοι, ευχάριστες οσμές, ευχάριστες γεύσεις, ευχάριστα απτά αντικείμενα - αυτές οι δραστηριότητες είναι αγαπητές.

Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι την αρπαγή κάνουν διαμάχη, ακόμη και όταν αρπάζεται κάνουν διαμάχη, ακόμη και όταν έχει αρπαχθεί κάνουν διαμάχη. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι τη μεταβολή κάνουν διαμάχη, ακόμη και όταν μεταβάλλεται κάνουν διαμάχη, ακόμη και όταν έχει μεταβληθεί κάνουν διαμάχη. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι την αρπαγή αντιδικούν, ακόμη και όταν αρπάζεται αντιδικούν, ακόμη και όταν έχει αρπαχθεί αντιδικούν. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι τη μεταβολή αντιδικούν, ακόμη και όταν μεταβάλλεται αντιδικούν, ακόμη και όταν έχει μεταβληθεί αντιδικούν. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι την αρπαγή θρηνούν, ακόμη και όταν αρπάζεται θρηνούν, ακόμη και όταν έχει αρπαχθεί θρηνούν. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι τη μεταβολή θρηνούν, ακόμη και όταν μεταβάλλεται θρηνούν, ακόμη και όταν έχει μεταβληθεί θρηνούν. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι την αρπαγή θλίνονται, ακόμη και όταν αρπάζεται θλίνονται, ακόμη και όταν έχει αρπαχθεί θλίνονται. Σε αγαπητό αντικείμενο, ακόμη και φοβούμενοι τη μεταβολή θλίνονται, ακόμη και όταν μεταβάλλεται θλίνονται, ακόμη και όταν έχει μεταβληθεί θλίνονται. Το αγαπητό αντικείμενο προστατεύουν, φυλάσσουν, κατέχουν, θεωρούν δικό τους, τσιγκουνεύονται.

«Η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία»: Βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν αλαζονεία, βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν υπεροψία. Πώς βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν αλαζονεία; «Εμείς είμαστε αποδέκτες ευχάριστων μορφών, ήχων, οσμών, γεύσεων, απτών αντικειμένων». Έτσι βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν αλαζονεία. Πώς βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν υπεροψία; «Εμείς είμαστε αποδέκτες ευχάριστων μορφών, ήχων, οσμών, γεύσεων, απτών αντικειμένων, αλλά αυτοί οι άλλοι δεν είναι αποδέκτες ευχάριστων μορφών, ήχων, οσμών, γεύσεων, απτών αντικειμένων». Έτσι βασιζόμενοι σε αγαπητό αντικείμενο γεννούν υπεροψία.
«Διχαστική ομιλία»: εδώ κάποιος μιλάει διχαστικά· αφού ακούσει εδώ,

επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς... κ.λπ... έτσι καταφεύγει στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού... κ.λπ... η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία.

«Συνδεδεμένες με την τσιγκουνιά οι διαμάχες και οι αντιδικίες»: Η διαμάχη και η αντιδικία και ο θρήνος και η λύπη και η αλαζονεία και η υπεροψία και η διχαστική ομιλία - αυτές οι επτά νοητικές μολύνσεις είναι συνδεδεμένες, δεμένες, προσκολλημένες, ενωμένες με την τσιγκουνιά - συνδεδεμένες με την τσιγκουνιά οι διαμάχες και οι αντιδικίες.

«Και στις αντιδικίες που γεννιούνται, οι διχαστικές ομιλίες»: Όταν η αντιδικία γεννηθεί, αναδυθεί, προκύψει, εμφανιστεί, φανερωθεί, καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία· αφού ακούσουν εδώ, επαναλαμβάνουν αλλού για να διχάσουν αυτούς, ή αφού ακούσουν αλλού, επαναλαμβάνουν σε αυτούς για να διχάσουν εκείνους. Έτσι είναι αυτοί που διχάζουν τους ενωμένους, ή που ενθαρρύνουν τους διχασμένους, που απολαμβάνουν τη διχόνοια, χαίρονται με τη διχόνοια, ευχαριστιούνται με τη διχόνοια, εκφράζουν λόγια που δημιουργούν διχόνοια - αυτή ονομάζεται διχαστική ομιλία. Επιπλέον, με δύο τρόπους καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία - είτε από επιθυμία να είναι αγαπητός, είτε με πρόθεση διχασμού. Πώς καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητοί; «Θα γίνουμε αγαπητοί σε αυτόν, θα γίνουμε ευχάριστοι, θα γίνουμε έμπιστοι, θα γίνουμε οικείοι, θα γίνουμε καλόκαρδοι». Έτσι καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητοί. Πώς καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού; «Πώς αυτοί θα γίνουν διαφορετικοί, θα γίνουν χωρισμένοι, θα γίνουν διαιρεμένοι, θα γίνουν διχασμένοι, θα γίνουν σε δύο φατρίες, θα σπάσουν, δεν θα συναντηθούν, θα ζουν με δυστυχία, όχι άνετα» - έτσι καταφεύγουν στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού - και στις αντιδικίες που γεννιούνται, οι διχαστικές ομιλίες.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Από το αγαπητό προέρχονται οι διαμάχες και οι αντιδικίες, οι θρήνοι και οι λύπες μαζί με την τσιγκουνιά·
η αλαζονεία και η υπεροψία μαζί με τη διχαστική ομιλία, συνδεδεμένες με την τσιγκουνιά οι διαμάχες και οι αντιδικίες·
και στις αντιδικίες που γεννιούνται, οι διχαστικές ομιλίες».

- 99.** Τα αγαπημένα στον κόσμο από πού προέρχονται, και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία·
Η ελπίδα και ο σκοπός από πού προέρχονται, που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου;

«Τα αγαπημένα στον κόσμο από πού προέρχονται»: Τα αγαπημένα από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα των αγαπημένων... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - τα αγαπημένα στον κόσμο από πού προέρχονται.

«Και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία»: «Και όσοι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Απληστία»: όποια απληστία, λαχτάρα,

κατάσταση λαχτάρας, έντονο πάθος, πάθος, κατάσταση πάθους, πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Περιφέρονται»: περιφέρονται, διαμένουν, κινούνται, συμπεριφέρονται, προστατεύουν, συντηρούνται, διατηρούνται. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία.

«Η ελπίδα και ο σκοπός από πού προέρχονται»: Η ελπίδα και ο σκοπός από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα της ελπίδας και του σκοπού... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - η ελπίδα και ο σκοπός από πού προέρχονται. «Που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου»: Αυτά που είναι τελικός σκοπός για τον άνθρωπο, είναι στήριγμα, είναι προστασία, είναι καταφύγιο, είναι άσυλο, είναι σκοπός και τελικός προορισμός - που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Τα αγαπημένα στον κόσμο από πού προέρχονται, και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία·

Η ελπίδα και ο σκοπός από πού προέρχονται, που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου;»

100. Τα αγαπημένα στον κόσμο προέρχονται από την επιθυμία, και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία· η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ προέρχονται, που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου.

«Τα αγαπημένα στον κόσμο προέρχονται από την επιθυμία»: «Επιθυμία»: η ηδονική επιθυμία στις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική επιθυμία, η ηδονική προσκόλληση, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική μέθη, η ηδονική αγκίστρωση, η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική δέσμευση της ηδονής, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας. Επιπλέον, υπάρχουν πέντε επιθυμίες - η επιθυμία αναζήτησης, η επιθυμία απόκτησης, η επιθυμία χρήσης, η επιθυμία αποθήκευσης, η επιθυμία διάθεσης. Ποια είναι η επιθυμία αναζήτησης; Εδώ κάποιος προσκολλημένος, επιθυμώντας, με γεννημένη επιθυμία, αναζητά μορφές, ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... απτά αντικείμενα αναζητά - αυτή είναι η επιθυμία αναζήτησης. Ποια είναι η επιθυμία απόκτησης; Εδώ κάποιος προσκολλημένος, επιθυμώντας, με γεννημένη επιθυμία, αποκτά μορφές, ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... απτά αντικείμενα αποκτά - αυτή είναι η επιθυμία απόκτησης. Ποια είναι η επιθυμία χρήσης; Εδώ κάποιος προσκολλημένος, επιθυμώντας, με γεννημένη επιθυμία, χρησιμοποιεί μορφές, ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... απτά αντικείμενα χρησιμοποιεί - αυτή είναι η επιθυμία χρήσης. Ποια είναι η επιθυμία αποθήκευσης; Εδώ κάποιος προσκολλημένος, επιθυμώντας, με γεννημένη επιθυμία, κάνει συσσώρευση πλούτου «θα υπάρχει για τις δυσκολίες» - αυτή είναι η επιθυμία αποθήκευσης. Ποια είναι η επιθυμία διάθεσης; Εδώ κάποιος προσκολλημένος, επιθυμώντας, με γεννημένη επιθυμία, διαθέτει πλούτο σε ελεφαντοκαβαλάρηδες, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, πεζούς «αυτοί θα με

προστατεύουν, θα με φυλάσσουν, θα με περιβάλλουν» - αυτή είναι η επιθυμία διάθεσης. «Αγαπημένα»: υπάρχουν δύο αγαπητά - είτε όντα είτε δραστηριότητες... κ.λπ... αυτά τα όντα είναι αγαπητά... κ.λπ... αυτές οι δραστηριότητες είναι αγαπητές. «Τα αγαπημένα στον κόσμο προέρχονται από την επιθυμία»: Τα αγαπημένα έχουν την επιθυμία ως πηγή, έχουν την επιθυμία ως προέλευση, έχουν την επιθυμία ως γέννηση, έχουν την επιθυμία ως παραγωγή - τα αγαπημένα στον κόσμο προέρχονται από την επιθυμία.

«Και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία»: «Και όσοι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Απληστία»: όποια απληστία, λαχτάρα, κατάσταση λαχτάρας, έντονο πάθος, πάθος, κατάσταση πάθους, πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Περιφέρονται»: περιφέρονται, διαμένουν, κινούνται, συμπεριφέρονται, προστατεύουν, συντηρούνται, διατηρούνται. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία.

«Η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ προέρχονται»: «Ελπίδα» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Σκοπός»: εδώ κάποιος αναζητώντας τις μορφές αποκτά μορφή, έχει τη μορφή ως σκοπό· τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώνα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς... τις ομιλίες... τη μοναστική διαγωγή... την ανώτερη διδασκαλία... την πρακτική του δασόβιου... την πρακτική του καταναλωτή προσφερόμενης τροφής... την πρακτική του φορούντος χιτώνες από κουρέλια... την πρακτική του φορούντος τρεις χιτώνες... την πρακτική του διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι περιηγητή... την πρακτική του μη τρώγοντος μετά την ώρα... την πρακτική του καθήμενου... την πρακτική του αποδεχόμενου οποιοδήποτε κάθισμα... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου... την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας... αναζητώντας την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης αποκτά την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχει την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης ως σκοπό.

«Με ελπίδα οργώνει το χωράφι, με ελπίδα σπέρνεται ο σπόρος·
Με ελπίδα οι έμποροι πηγαίνουν, στον ωκεανό, αυτοί που φέρνουν πλούτη·
Η ελπίδα με την οποία στέκομαι, αυτή η ελπίδα μου ας εκπληρωθεί».

Η επιτυχία της ελπίδας λέγεται σκοπός. «Η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ προέρχονται»: Η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ έχουν ως πηγή την επιθυμία, έχουν ως προέλευση την επιθυμία, έχουν ως γέννηση την επιθυμία, έχουν ως παραγωγή την επιθυμία - η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ προέρχονται.

«Που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου»: Αυτά που είναι τελικός σκοπός για τον άνθρωπο, είναι στήριγμα, είναι προστασία, είναι καταφύγιο, είναι άσυλο, είναι σκοπός και τελικός προορισμός - που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Τα αγαπημένα στον κόσμο προέρχονται από την επιθυμία, και όσοι περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι απληστία· η ελπίδα και ο σκοπός από εδώ προέρχονται, που υπάρχουν για τη μελλοντική ζωή του ανθρώπου».

101. Η επιθυμία στον κόσμο από πού έχει την πηγή της, και οι κρίσεις από πού προέρχονται;
Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση, και όσα άλλα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή.

«Η επιθυμία στον κόσμο από πού έχει την πηγή της»: Η επιθυμία από πού έχει την πηγή της, από πού γεννιέται, από πού αναδύεται, από πού προκύπτει, από πού εμφανίζεται, από πού φανερώνεται, ποια έχει ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα της επιθυμίας... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - η επιθυμία στον κόσμο από πού έχει την πηγή της.

«Και οι κρίσεις από πού προέρχονται»: Οι κρίσεις από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα των κρίσεων... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - και οι κρίσεις από πού προέρχονται.

«Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση»: «Οργή» είναι όποια τέτοια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση, αποστροφή, εναντίωση, εκνευρισμός, έντονος εκνευρισμός, πλήρης εκνευρισμός, μίσος, έντονο μίσος, πλήρες μίσος, διαφθορά της συνείδησης, νοητική διαφθορά, οργή, οργισμός, κατάσταση οργής, μίσος, μισητικότητα, κατάσταση μίσους, διαφθορά, διαφθείρεσθαι, κατάσταση διαφθοράς, εναντίωση, αντίθεση, αγριότητα, κακή έκφραση, δυσαρέσκεια της συνείδησης. Το σφάλμα του ψεύδους ονομάζεται ψευδολογία. Η σύγχυση ονομάζεται σκεπτικιστική αμφιβολία - η οργή και το ψέμα και η σύγχυση.

«Και όσα άλλα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή»: «Και όσα» είναι όσα συνοδεύονται από οργή και ψέμα και σύγχυση, συγγενημένα, συνδεδεμένα, σχετιζόμενα, με ταυτόχρονη έγερση, με ταυτόχρονη παύση, με το ίδιο αισθητήριο όργανο, με το ίδιο αντικείμενο - αυτά ονομάζονται «και όσα άλλα φαινόμενα». Ή όποιες νοητικές μολύνσεις είναι διαφορετικής φύσης, διαφορετικά διατεθειμένες - αυτά ονομάζονται «και όσα άλλα φαινόμενα». «Ειπωθεί από τον ασκητή» σημαίνει από τον ασκητή που έχει κατασιγάσει το κακό, από τον βραχμάνο που έχει απορρίψει τις κακές ιδιότητες, από τον μοναχό που έχει σπάσει τη ρίζα των νοητικών μολύνσεων, που έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά όλων των φαύλων ριζών, ειπώθηκαν, εκφράστηκαν, διακηρύχθηκαν, διδάχθηκαν, καθορίστηκαν, εδραιώθηκαν, αποκαλύφθηκαν, αναλύθηκαν, διασαφηνίστηκαν, φανερώθηκαν - και όσα άλλα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Η επιθυμία στον κόσμο από πού έχει την πηγή της, και οι κρίσεις από πού προέρχονται;

Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση, και όσα άλλα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή».

102. Αυτό που αποκαλούν ευχάριστο και δυσάρεστο στον κόσμο, σε εξάρτηση από αυτό προκύπτει η επιθυμία·

Έχοντας δει στις υλικές μορφές την ανυπαρξία και την ύπαρξη, το πλάσμα κάνει κρίση στον κόσμο.

«Αυτό που αποκαλούν ευχάριστο και δυσάρεστο στον κόσμο»: «Ευχάριστο» σημαίνει το ευχάριστο αίσθημα και το επιθυμητό αντικείμενο. «Δυσάρεστο» σημαίνει το δυσάρεστο αίσθημα και το ανεπιθύμητο αντικείμενο. «Αυτό που αποκαλούν στον κόσμο» σημαίνει αυτό που είπαν, αυτό που μιλούν, αυτό που λένε, αυτό που εξηγούν, αυτό που εκφράζουν - αυτό που αποκαλούν ευχάριστο και δυσάρεστο στον κόσμο.

«Σε εξάρτηση από αυτό προκύπτει η επιθυμία»: Σε εξάρτηση από το ευχάριστο και το δυσάρεστο, σε εξάρτηση από την ευτυχία και τη δυστυχία, σε εξάρτηση από την ευαρέσκεια και τη δυσαρέσκεια, σε εξάρτηση από το επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, σε εξάρτηση από τη συμπάθεια και την αποστροφή, η επιθυμία προκύπτει, πηγάζει, γεννιέται, δημιουργείται, εμφανίζεται, παράγεται - σε εξάρτηση από αυτό προκύπτει η επιθυμία.

«Έχοντας δει στις υλικές μορφές την ανυπαρξία και την ύπαρξη»: «Στις υλικές μορφές» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παραγωγή υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. Ποια είναι η ύπαρξη της ύλης; Η ύπαρξη της ύλης είναι η γέννηση, η γέννα, η αναγέννηση, η επαναγέννηση, η εμφάνιση - αυτή είναι η ύπαρξη της ύλης. Ποια είναι η ανυπαρξία της ύλης; Η φθορά της ύλης, η παρακμή, η διάλυση, η αποσύνθεση, η παροδικότητα, η εξαφάνιση - αυτή είναι η ανυπαρξία της ύλης. «Έχοντας δει στις υλικές μορφές την ανυπαρξία και την ύπαρξη» σημαίνει έχοντας δει στις υλικές μορφές την ύπαρξη και την ανυπαρξία, αφού τις είδε, αφού τις ζύγισε, αφού τις εξέτασε, αφού τις διαλεύκανε, αφού τις έκανε σαφείς - έχοντας δει στις υλικές μορφές την ανυπαρξία και την ύπαρξη.

«Το πλάσμα κάνει κρίση στον κόσμο»: «Κρίσεις» σημαίνει δύο κρίσεις - η κρίση της επιθυμίας και η κρίση της λανθασμένης άποψης. Πώς κάνει κρίση της επιθυμίας; Εδώ σε κάποιον τα πλούτη που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη. Αυτός σκέφτεται: «Με ποιο άραγε μέσο τα πλούτη μου που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη;» Αυτός όμως σκέφτεται: «Επειδή είμαι αφοσιωμένος στην επιδίωξη οινοπνευματωδών ποτών, ηδυποτών και μεθυστικών που προξενούν απροσεξία, τα πλούτη μου που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη· επειδή είμαι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της περιπλάνησης στους δρόμους σε ακατάλληλες ώρες, τα πλούτη μου που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη· επειδή είμαι αφοσιωμένος στη συχνή παρακολούθηση θεαμάτων... επειδή είμαι αφοσιωμένος στην επιδίωξη τυχερών παιχνιδιών που προξενούν απροσεξία... επειδή είμαι αφοσιωμένος στην επιδίωξη κακόβουλων φίλων, τα πλούτη μου που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη· επειδή είμαι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της τεμπελιάς, τα πλούτη μου που δεν έχουν εγερθεί δεν εγείρονται, και τα πλούτη που

έχουν εγερθεί οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη»· έτσι αφού αποκτήσει τη γνώση, δεν επιδίδεται στις έξι πύλες απώλειας της περιουσίας, επιδίδεται στις έξι πύλες απόκτησης της περιουσίας. Έτσι επίσης κάνει κρίση της επιθυμίας.

Ή ακολουθεί τη γεωργία ή το εμπόριο ή τη βοσκή αγελάδων ή την τοξοβολία ή τη βασιλική υπηρεσία ή κάποια άλλη τέχνη. Έτσι επίσης κάνει κρίση της επιθυμίας. Πώς κάνει κρίση λανθασμένης άποψης; Όταν το μάτι εγείρεται, γνωρίζει - «ο εαυτός μου έχει εγερθεί», όταν το μάτι εξαφανίζεται, γνωρίζει - «ο εαυτός μου έχει εξαφανιστεί, ο εαυτός μου έχει φύγει». Έτσι επίσης κάνει κρίση λανθασμένης άποψης. Στο αυτί... στη μύτη... στη γλώσσα... στο σώμα... στην ύλη... στον ήχο... στην οσμή... στη γεύση... όταν το από αντικείμενο εγείρεται, γνωρίζει - «ο εαυτός μου έχει εγερθεί», όταν το από αντικείμενο εξαφανίζεται, γνωρίζει - «ο εαυτός μου έχει εξαφανιστεί, ο εαυτός μου έχει φύγει». Έτσι επίσης κάνει κρίση λανθασμένης άποψης, γεννά, παράγει, δημιουργεί, αναδεικνύει. «Πλάσμα» σημαίνει ον, άνθρωπος, νεαρός... κ.λπ... ανθρώπινο ον. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - το πλάσμα κάνει κρίση στον κόσμο.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

Αυτό που αποκαλούν ευχάριστο και δυσάρεστο στον κόσμο, σε εξάρτηση από αυτό προκύπτει η επιθυμία· έχοντας δει στις υλικές μορφές την ανυπαρξία και την ύπαρξη, το πλάσμα κάνει κρίση στον κόσμο».

- 103.** Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση, και αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν μόνο στη δυάδα· ο διστακτικός ας εξασκείται για το μονοπάτι της γνώσης, τα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή αφού τα γνώρισε.

«Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση»: «Οργή» είναι όποια τέτοια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση... κ.λπ... Το σφάλμα του ψεύδους ονομάζεται ψευδολογία. Η σύγχυση ονομάζεται σκεπτικιστική αμφιβολία. Σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο επίσης η οργή εγείρεται, σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο επίσης η οργή εγείρεται. Σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο επίσης η ψευδολογία εγείρεται, σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο επίσης η ψευδολογία εγείρεται. Σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο επίσης η σύγχυση εγείρεται, σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο επίσης η σύγχυση εγείρεται.

Πώς σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο η οργή εγείρεται; Από τη φύση του σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο η οργή εγείρεται. «Μου έκανε βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «θα μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται· «σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα έκανε βλάβη... κάνει βλάβη... θα κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται· «σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα έκανε καλό... κάνει καλό... θα κάνει καλό» - έτσι η οργή εγείρεται. Έτσι σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο η οργή εγείρεται.

Πώς σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο η οργή εγείρεται; Σε επιθυμητό αντικείμενο ακόμη και φοβούμενος την αρπαγή η οργή εγείρεται, ακόμη και όταν αρπάζεται η οργή εγείρεται, ακόμη και όταν έχει αρπαχθεί η οργή εγείρεται. Σε επιθυμητό αντικείμενο ακόμη και φοβούμενος τη μεταβολή η οργή εγείρεται, ακόμη και όταν μεταβάλλεται η οργή εγείρεται, ακόμη και όταν έχει μεταβληθεί η οργή

εγείρεται. Έτσι σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο η οργή εγείρεται.

Πώς σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο η ψευδολογία εγείρεται; Εδώ κάποιος δεμένος με αλυσίδα ή για την απελευθέρωση από εκείνη τη φυλάκιση λέει συνειδητό ψέμα... ή δεμένος με σχοινί... ή δεμένος με αλυσίδα... ή δεμένος με βέργα... ή δεμένος με αναρριχητικό φυτό... ή δεμένος με φυλάκιση... ή δεμένος με περίβολο... ή δεμένος σε χωριό ή κωμόπολη ή πόλη ή βασίλειο... ή δεμένος σε επαρχία· για την απελευθέρωση από εκείνη τη φυλάκιση λέει συνειδητό ψέμα. Έτσι σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο η ψευδολογία εγείρεται.

Πώς σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο εγείρεται η ψευδολογία; Εδώ κάποιος εξαιτίας ευχάριστων μορφών λέει συνειδητό ψέμα... εξαιτίας ευχάριστων ήχων... των οσμών... των γεύσεων... εξαιτίας απτών αντικειμένων... εξαιτίας χιτώνων... εξαιτίας προσφερόμενης τροφής... εξαιτίας καταλύματος... εξαιτίας αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς λέει συνειδητό ψέμα. Έτσι σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο εγείρεται η ψευδολογία.

Πώς σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο εγείρεται η σύγχυση; «Θα απαλλαγώ άραγε από την ασθένεια των ματιών ή μήπως δεν θα απαλλαγώ από την ασθένεια των ματιών; Θα απαλλαγώ άραγε από την ασθένεια των αυτιών... από την ασθένεια της μύτης... από την ασθένεια της γλώσσας... από την ασθένεια του σώματος... από την ασθένεια του κεφαλιού... από την ασθένεια του αυτιού... από την ασθένεια του στόματος... θα απαλλαγώ άραγε από την ασθένεια των δοντιών ή μήπως δεν θα απαλλαγώ από την ασθένεια των δοντιών;» Έτσι σε εξάρτηση από ανεπιθύμητο αντικείμενο εγείρεται η σύγχυση.

Πώς σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο εγείρεται η σύγχυση; «Θα λάβω άραγε ευχάριστες μορφές ή μήπως δεν θα λάβω ευχάριστες μορφές; Θα λάβω άραγε ευχάριστους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώνα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς;» Έτσι σε εξάρτηση από επιθυμητό αντικείμενο εγείρεται η σύγχυση - η οργή και το ψέμα και η σύγχυση.

Και αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν μόνο στη δυάδα. Όταν υπάρχει το ευχάριστο και το δυσάρεστο, όταν υπάρχει η ευτυχία και η δυστυχία, όταν υπάρχει η ευαρέσκεια και η δυσαρέσκεια, όταν υπάρχει το επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, όταν υπάρχει η έλξη και η αποστροφή, υφίσταται, υπάρχει, βρίσκεται - και αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν μόνο στη δυάδα.

Ο διστακτικός ας εξασκείται για το μονοπάτι της γνώσης. Η γνώση είναι μονοπάτι της γνώσης, το αντικείμενο της γνώσης είναι μονοπάτι της γνώσης, και τα φαινόμενα που συνυπάρχουν με τη γνώση είναι μονοπάτι της γνώσης. Όπως η ευγενής οδός είναι ευγενής ατραπός, η θεϊκή οδός είναι θεϊκή ατραπός, η οδός του Βράχμα είναι ατραπός του Βράχμα· ακριβώς έτσι η γνώση είναι μονοπάτι της γνώσης, το αντικείμενο της γνώσης είναι μονοπάτι της γνώσης, και τα φαινόμενα που συνυπάρχουν με τη γνώση είναι μονοπάτι της γνώσης.

«Ας εξασκείται»: τρεις εξασκήσεις - η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή; Εδώ ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει

συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, το μικρό συνάθροισμα της ηθικής... το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής... η ηθική είναι η εδραίωση, η αρχή, η καλή συμπεριφορά, ο αυτοέλεγχος, η αυτοσυγκράτηση, η αιτία, η προεξοχή για την επίτευξη των καλών νοητικών καταστάσεων - αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει - αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία; Εδώ ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών» - αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία.

Ο διστακτικός ας εξασκείται για το μονοπάτι της γνώσης. Ο διστακτικός άνθρωπος, με αβεβαιότητα, με ανησυχία, με αμφιβολία, με σκεπτικιστική αμφιβολία, για την επίτευξη της γνώσης, για το άγγιγμα της γνώσης, για τη συνειδητοποίηση της γνώσης, θα εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, θα εξασκείται στην ανώτερη συνείδηση, θα εξασκείται στην ανώτερη σοφία· αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του θα εξασκείται, γνωρίζοντας θα εξασκείται, βλέποντας θα εξασκείται, ανασκοπώντας θα εξασκείται, εδραιώνοντας τη συνείδηση θα εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη θα εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα θα εξασκείται, εγκαθιστώντας τη μνήμη θα εξασκείται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εξασκείται, κατανοώντας με σοφία θα εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό θα εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό θα εξασκείται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί θα εξασκείται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί θα εξασκείται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί θα εξασκείται, θα ασκεί, θα συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει θα ενεργεί - ο διστακτικός ας εξασκείται για το μονοπάτι της γνώσης.

Τα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή αφού τα γνώρισε. «Γνωρίζοντας»: αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές, ειπώθηκαν, εκφράστηκαν, διακηρύχθηκαν, διδάχθηκαν, καθορίστηκαν, εδραιώθηκαν, αποκαλύφθηκαν, αναλύθηκαν, διασαφηνίστηκαν, φανερώθηκαν. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές, ειπώθηκαν, εκφράστηκαν, διακηρύχθηκαν, διδάχθηκαν, καθορίστηκαν, εδραιώθηκαν, αποκαλύφθηκαν, αναλύθηκαν, διασαφηνίστηκαν, φανερώθηκαν· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες»... κ.λπ... «με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος»... «από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων»... κ.λπ... «από την παύση της γέννησης υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου»... «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»... «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... «αυτή

είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν»... την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής... των πέντε συναθροισμάτων της προσκόλλησης... των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές, ειπώθηκαν, εκφράστηκαν, διακηρύχθηκαν, διδάχθηκαν, καθορίστηκαν, εδραιώθηκαν, αποκαλύφθηκαν, αναλύθηκαν, διασαφηνίστηκαν, φανερώθηκαν.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Με άμεση γνώση, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς άμεση γνώση. Με αιτία, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς αιτία. Με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Σε μένα, μοναχοί, που διδάσκω τη Διδασκαλία με άμεση γνώση, όχι χωρίς άμεση γνώση, που διδάσκω τη Διδασκαλία με αιτία, όχι χωρίς αιτία, που διδάσκω τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, όχι χωρίς το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, πρέπει να γίνει νουθεσία, πρέπει να γίνει παραίνεση. Και είναι αρκετό για εσάς, μοναχοί, για ικανοποίηση, αρκετό για χαρά, αρκετό για ευαρέσκεια ότι ο Ευλογημένος είναι πλήρως αυτοφωτισμένος, η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, η Κοινότητα ασκεί καλά. Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνήθηκε, το δεκαχιλιαπλάσιο κοσμικό σύστημα σείστηκε» - τα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή αφού τα γνώρισε.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Η οργή και το ψέμα και η σύγχυση, και αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν μόνο στη δυάδα·
ο διστακτικός ας εξασκείται για το μονοπάτι της γνώσης, τα φαινόμενα έχουν ειπωθεί από τον ασκητή αφού τα γνώρισε».

- 104.** Το ευχάριστο και το δυσάρεστο από πού προέρχονται, όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά;
Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα, εξήγησέ μου από πού προέρχεται.

«Το ευχάριστο και το δυσάρεστο από πού προέρχονται»: Το ευχάριστο και το δυσάρεστο από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα του ευχάριστου και του δυσάρεστου... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - το ευχάριστο και το δυσάρεστο από πού προέρχονται.

«Όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά»: Όταν τι απουσιάζει, δεν βρίσκεται, δεν υπάρχει, δεν ανευρίσκεται, το ευχάριστο και το δυσάρεστο δεν υπάρχουν, δεν προέρχονται, δεν γεννιούνται, δεν αναδύονται, δεν προκύπτουν, δεν εμφανίζονται - όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.

«Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα»: Ποια είναι η ύπαρξη του

ευχάριστου και του δυσάρεστου; Η ύπαρξη του ευχάριστου και του δυσάρεστου είναι η ύπαρξη, η προέλευση, η γέννηση, η γέννα, η αναγέννηση, η επαναγέννηση, η εμφάνιση - αυτή είναι η ύπαρξη του ευχάριστου και του δυσάρεστου. Ποια είναι η ανυπαρξία του ευχάριστου και του δυσάρεστου; Η φθορά του ευχάριστου και του δυσάρεστου, η παρακμή, η διάλυση, η αποσύνθεση, η παροδικότητα, η εξαφάνιση - αυτή είναι η ανυπαρξία του ευχάριστου και του δυσάρεστου. «Αυτό το νόημα»: αυτή την υπέρτατη πραγματικότητα - την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα.

«Εξήγησέ μου από πού προέρχεται»: «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Εξήγησε» σημαίνει πες, μίλησε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - εξήγησέ μου αυτό. «Από πού προέρχεται»: ποια έχει ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή - εξήγησέ μου αυτό από πού προέρχεται.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Το ευχάριστο και το δυσάρεστο από πού προέρχονται, όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά;
Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα, εξήγησέ μου από πού προέρχεται».

105. Η επαφή είναι η πηγή του ευχάριστου και του δυσάρεστου, όταν η επαφή απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.
Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα, σου το λέω ότι από εδώ προέρχεται.

«Η επαφή είναι η πηγή του ευχάριστου και του δυσάρεστου»: Εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, εγείρεται ευχάριστο αίσθημα. Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευχάριστο, το αντίστοιχο αίσθημα - το ευχάριστο αίσθημα που εγέρθηκε εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο - εκείνο καταπαύει, εκείνο κατευνάζεται. Εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, εγείρεται δυσάρεστο αίσθημα. Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως δυσάρεστο, το αντίστοιχο αίσθημα - το δυσάρεστο αίσθημα που εγέρθηκε εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο - εκείνο καταπαύει, εκείνο κατευνάζεται. Εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, εγείρεται ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, το αντίστοιχο αίσθημα - το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα που εγέρθηκε εξαρτώμενο από επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο - εκείνο καταπαύει, κατευνάζεται. «Η επαφή είναι η πηγή του ευχάριστου και του δυσάρεστου»: Το ευχάριστο και το δυσάρεστο έχουν την επαφή ως πηγή, την επαφή ως προέλευση, την επαφή ως γέννηση, την επαφή ως παραγωγή - η επαφή είναι η πηγή του ευχάριστου και του δυσάρεστου.

«Όταν η επαφή απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά»: Όταν η επαφή απουσιάζει, δεν βρίσκεται, δεν υπάρχει, δεν ανευρίσκεται, το ευχάριστο και το δυσάρεστο δεν υπάρχουν, δεν προέρχονται, δεν γεννιούνται, δεν αναδύονται, δεν προκύπτουν, δεν παράγονται, δεν εμφανίζονται - όταν η επαφή απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.

«Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα»: Και η άποψη για την ύπαρξη έχει την επαφή ως πηγή, και η άποψη για την ανυπαρξία έχει την επαφή ως πηγή. «Αυτό το νόημα»: αυτή την υπέρτατη πραγματικότητα - την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα.

«Αυτό σου το λέω ότι από εδώ προέρχεται»: «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτάς, αυτό που ζητάς, αυτό που παρακαλείς, αυτό που γαληνεύεις. «Λέω» σημαίνει λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - αυτό σου το λέω. «Από εδώ προέρχεται» σημαίνει από εδώ έχει την επαφή ως πηγή, την επαφή ως προέλευση, την επαφή ως γέννηση, την επαφή ως παραγωγή - αυτό σου το λέω ότι από εδώ προέρχεται.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Η επαφή είναι η πηγή του ευχάριστου και του δυσάρεστου, όταν η επαφή απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά·

Την ανυπαρξία και την ύπαρξη επίσης, αυτό το νόημα, σου το λέω ότι από εδώ προέρχεται».

106. Η επαφή στον κόσμο από πού έχει την πηγή της, και οι κατοχές από πού προέρχονται;

Όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχει το «δικό μου», όταν τι εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές;

«Η επαφή στον κόσμο από πού έχει την πηγή της»: Η επαφή από πού έχει την πηγή της, από πού γεννιέται, από πού αναδύεται, από πού προκύπτει, από πού εμφανίζεται, από πού φανερώνεται, ποια έχει ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα της επαφής, ρωτά για την αιτία... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - η επαφή στον κόσμο από πού έχει την πηγή της.

«Και οι κατοχές από πού προέρχονται»: οι κατοχές από πού προέρχονται, από πού γεννιούνται, από πού αναδύονται, από πού προκύπτουν, από πού εμφανίζονται, από πού φανερώνονται, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα των κατοχών, ρωτά για την αιτία... κ.λπ... ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - και οι κατοχές από πού προέρχονται.

«Όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχει το "δικό μου"»: Όταν τι απουσιάζει, δεν βρίσκεται, δεν υπάρχει, δεν ανευρίσκεται, η ιδιοκτησία δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχει το «δικό μου».

«Όταν τι εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές»: Όταν τι εξαλειφθεί, εξαφανιστεί, ξεπεραστεί, υπερβεί, περάσει, οι επαφές δεν αγγίζουν - όταν τι εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Η επαφή στον κόσμο από πού έχει την πηγή της, και οι κατοχές από πού προέρχονται;

Όταν τι απουσιάζει δεν υπάρχει το "δικό μου", όταν τι εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές;»

- 107.** Η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα, οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο·
όταν ο πόθος απουσιάζει δεν υπάρχει το «δικό μου», όταν η υλικότητα εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές.

«Η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα». Εξαρτώμενη από το μάτι και τα υλικά φαινόμενα εγείρεται η οφθαλμική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Το μάτι και οι υλικές μορφές ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος την οφθαλμική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα. Εξαρτώμενη από το αυτί και τους ήχους εγείρεται η ωτική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Το αυτί και οι ήχοι ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος την ωτική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα. Εξαρτώμενη από τη μύτη και τις οσμές εγείρεται η ρινική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Η μύτη και οι οσμές ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος τη ρινική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα. Εξαρτώμενη από τη γλώσσα και τις γεύσεις εγείρεται η γλωσσική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Η γλώσσα και οι γεύσεις ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος τη γλωσσική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα. Εξαρτώμενη από το σώμα και τα απτά αντικείμενα εγείρεται η σωματική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Το σώμα και τα απτά αντικείμενα ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος τη σωματική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα. Εξαρτώμενη από τον νου και τα νοητικά αντικείμενα εγείρεται η νοητική συνείδηση· η συνάντηση των τριών είναι επαφή. Η υλικότητα του αισθητήριου οργάνου ανήκει στην υλικότητα, τα υλικά νοητικά αντικείμενα ανήκουν στην υλικότητα· αφήνοντας κατά μέρος τη νοητική επαφή, τα σχετιζόμενα φαινόμενα ανήκουν στη νοητικότητα. Έτσι επίσης η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα.

«Οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο». Πόθος σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Κατοχές»: υπάρχουν δύο κατοχές - η κατοχή της επιθυμίας και η κατοχή της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτή είναι η κατοχή της επιθυμίας... κ.λπ... αυτή είναι η κατοχή της λανθασμένης άποψης. «Οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο». Οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο, έχουν ως αιτία τον πόθο, έχουν ως συνθήκη τον πόθο, έχουν ως αφορμή τον πόθο, έχουν ως προέλευση τον πόθο - οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο.

«Όταν ο πόθος απουσιάζει δεν υπάρχει το "δικό μου"»: Πόθος σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Ιδιοκτησία»: υπάρχουν δύο είδη ιδιοκτησίας - η ιδιοκτησία της επιθυμίας και η ιδιοκτησία της λανθασμένης άποψης κ.λπ. αυτή είναι η ιδιοκτησία της επιθυμίας... κ.λπ... αυτή είναι η ιδιοκτησία της λανθασμένης άποψης. «Όταν ο πόθος απουσιάζει δεν υπάρχει το "δικό μου"»: Όταν ο πόθος απουσιάζει, δεν βρίσκεται, δεν υπάρχει, δεν ανευρίσκεται,

η ιδιοκτησία δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - όταν ο πόθος απουσιάζει δεν υπάρχει το «δικό μου».

«Όταν η υλικότητα εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές»: «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. «Όταν η υλικότητα εξαλειφθεί»: με τέσσερις τρόπους η υλικότητα εξαλείφεται - με την εξάλειψη μέσω της γνώσης, με την εξάλειψη μέσω της εξέτασης, με την εξάλειψη μέσω της εγκατάλειψης, με την εξάλειψη μέσω της υπέρβασης. Πώς η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της γνώσης; Γνωρίζει την υλικότητα - «οποιαδήποτε υλικότητα, όλη η υλικότητα είναι τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων» γνωρίζει, βλέπει. Έτσι η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της γνώσης.

Πώς η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της εξέτασης; Έχοντας κάνει έτσι γνωστή, εξετάζει την υλικότητα, ως παροδικό, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένο, ως αποσύνθεση, ως συμφορά, ως καταστροφή, ως κίνδυνο, ως επιβάρυνση, ως ασταθές, ως εύθραυστο, ως μη σταθερό, ως χωρίς στέγη, ως χωρίς καταφύγιο, ως χωρίς προστασία, ως άδειο, ως κούφιο, ως κενό, ως μη-εαυτό, ως επικίνδυνο, ως υποκείμενο σε μεταβολή, ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση, ως ρίζα της δυστυχίας, ως φονιά, ως μη ύπαρξη, ως με νοητικές διαφθορές, ως συνθηκοκρατημένο, ως δέλεαρ του Μάρα, ως υποκείμενο σε γέννηση, ως υποκείμενο σε γήρας, ως υποκείμενο σε ασθένεια, ως υποκείμενο σε θάνατο, ως υποκείμενο σε λύπη, θρήνο, πόνο, δυσαρέσκεια και άγχος, ως υποκείμενο σε μόλυνση, ως προέλευση, ως πάροδο, ως απόλαυση, ως κίνδυνο, ως διαφυγή εξετάζει. Έτσι η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της εξέτασης.

Πώς η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της εγκατάλειψης; Έχοντας εξετάσει έτσι, εγκαταλείπει τη θέληση και το πάθος στην υλικότητα, τα απομακρύνει, τα τερματίζει, τα οδηγεί στην εξαφάνιση. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Όποια θέληση και πάθος, μοναχοί, υπάρχει στην υλικότητα, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνη η υλικότητα θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον». Έτσι η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της εγκατάλειψης.

Πώς η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της υπέρβασης; Για αυτόν που έχει επιτύχει τις τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις, οι υλικές μορφές έχουν εξαλειφθεί, έχουν διαλευκανθεί, έχουν ξεπεραστεί, έχουν υπερβεί, έχουν περάσει. Έτσι η υλικότητα εξαλείφεται με την εξάλειψη μέσω της υπέρβασης. Με αυτές τις τέσσερις αιτίες η υλικότητα εξαλείφεται.

«Όταν η υλικότητα εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές»: Όταν η υλικότητα εξαλειφθεί, εξαφανιστεί, ξεπεραστεί, υπερβεί, περάσει, πέντε επαφές δεν αγγίζουν - οφθαλμική επαφή, ωτική επαφή, ρινική επαφή, γλωσσική επαφή, σωματική επαφή - όταν η υλικότητα εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Η επαφή εξαρτάται από τη νοητικότητα και την υλικότητα, οι κατοχές έχουν ως πηγή τον πόθο·
όταν ο πόθος απουσιάζει δεν υπάρχει το 'δικό μου', όταν η υλικότητα εξαλειφθεί δεν αγγίζουν οι επαφές».

108. Πώς σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη, πώς παύει η ευτυχία και η δυστυχία επίσης;

Αυτό εξήγησέ μου, πώς παύει, να το γνωρίσω, έτσι ήταν ο νους μου.

«Πώς σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη»: «Πώς σε αυτόν που ακολουθεί» σημαίνει πώς σε αυτόν που ακολουθεί, πώς σε αυτόν που ασκεί, πώς σε αυτόν που κινείται, πώς σε αυτόν που συμπεριφέρεται, πώς σε αυτόν που προστατεύει, πώς σε αυτόν που συντηρείται, πώς σε αυτόν που διατηρείται, η ύλη παύει, εξαφανίζεται, υπερβαίνεται, ξεπερνιέται πλήρως, διαπερνάται - πώς σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη.

«Πώς παύει η ευτυχία και η δυστυχία επίσης» σημαίνει η ευτυχία και η δυστυχία πώς παύει, εξαφανίζεται, υπερβαίνεται, ξεπερνιέται πλήρως, διαπερνάται - πώς παύει η ευτυχία και η δυστυχία επίσης.

«Αυτό εξήγησέ μου, πώς παύει»: «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω - αυτό. «Εξήγησέ μου» σημαίνει εξήγησέ μου, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - εξήγησέ μου αυτό. «Πώς παύει» σημαίνει πώς παύει, εξαφανίζεται, υπερβαίνεται, ξεπερνιέται πλήρως, διαπερνάται - αυτό εξήγησέ μου πώς παύει.

«Να το γνωρίσω, έτσι ήταν ο νους μου»: «Να το γνωρίσω» σημαίνει να το γνωρίσουμε, να το κατανοήσουμε, να το συνειδητοποιήσουμε, να το αντιληφθούμε πλήρως, να το διεισδύσουμε - να το γνωρίσουμε. «Έτσι ήταν ο νους μου» σημαίνει έτσι ήταν ο νους μου, έτσι ήταν η συνείδησή μου, έτσι ήταν ο λογισμός μου, έτσι ήταν η συνείδησή μου - να το γνωρίσουμε, έτσι ήταν ο νους μου.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Πώς σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη, πώς παύει η ευτυχία και η δυστυχία επίσης;

Αυτό εξήγησέ μου, πώς παύει, να το γνωρίσω, έτσι ήταν ο νους μου».

109. Ούτε με συνηθισμένη αντίληψη ούτε με διαστρεβλωμένη αντίληψη, ούτε χωρίς αντίληψη ούτε με αντίληψη διαυγούς αντικειμένου·
έτσι σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη, διότι οι όροι της εμμονής έχουν ως πηγή την αντίληψη.

«Ούτε με συνηθισμένη αντίληψη ούτε με διαστρεβλωμένη αντίληψη»: Αυτοί με συνηθισμένη αντίληψη ονομάζονται εκείνοι που παραμένουν στη φυσική αντίληψη, ούτε όμως αυτός παραμένει στη φυσική αντίληψη. Αυτοί με διαστρεβλωμένη αντίληψη ονομάζονται οι παράφρονες και εκείνοι που είναι διανοητικά διαταραγμένοι, ούτε όμως αυτός είναι παράφρων, ούτε διανοητικά διαταραγμένος - ούτε με συνηθισμένη αντίληψη ούτε με διαστρεβλωμένη αντίληψη.

«Ούτε χωρίς αντίληψη ούτε με αντίληψη διαυγούς αντικειμένου»: Αυτοί χωρίς αντίληψη ονομάζονται οι επιτυχάνοντες την παύση και εκείνοι που είναι όντα χωρίς αντίληψη, ούτε όμως αυτός είναι επιτυχάνων την παύση, ούτε ον χωρίς αντίληψη. Αυτοί με αντίληψη διαυγούς αντικειμένου ονομάζονται εκείνοι που είναι αποδέκτες των τεσσάρων άυλων διαλογιστικών επιτεύξεων, ούτε όμως αυτός είναι αποδέκτης των τεσσάρων άυλων διαλογιστικών επιτεύξεων - ούτε χωρίς αντίληψη ούτε με αντίληψη διαυγούς αντικειμένου.

«Έτσι σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη»: Εδώ ένας μοναχός με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου, κατέχοντας την οδό προς την άυλη κατάσταση. Έτσι σε αυτόν που ακολουθεί, έτσι σε αυτόν που ασκεί, έτσι σε αυτόν που κινείται, έτσι σε αυτόν που συμπεριφέρεται, έτσι σε αυτόν που προστατεύει, έτσι σε αυτόν που συντηρείται, έτσι σε αυτόν που διατηρείται, η ύλη παύει, εξαφανίζεται, υπερβαίνεται, ξεπερνιέται πλήρως, διαπερνάται - έτσι σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη.

«Διότι οι όροι της εμμονής έχουν ως πηγή την αντίληψη»: Οι εμμονές είναι ακριβώς οι όροι της εμμονής· ο όρος της εμμονής της επιθυμίας, ο όρος της εμμονής της λανθασμένης άποψης, ο όρος της εμμονής της αλαζονείας έχουν ως πηγή την αντίληψη, έχουν ως προέλευση την αντίληψη, γεννιούνται από την αντίληψη, προκύπτουν από την αντίληψη - διότι οι όροι της εμμονής έχουν ως πηγή την αντίληψη.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ούτε με συνηθισμένη αντίληψη ούτε με διαστρεβλωμένη αντίληψη, ούτε χωρίς αντίληψη ούτε με αντίληψη διαυγούς αντικειμένου· έτσι σε αυτόν που ακολουθεί παύει η ύλη, διότι οι όροι της εμμονής έχουν ως πηγή την αντίληψη».

110. Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες, κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας·
άραγε κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί·
Ή μήπως λένε και κάτι άλλο πέρα από αυτό.

«Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες»: Αυτό που σε ρωτήσαμε, ζητήσαμε, παρακαλέσαμε, με πίστη απευθυνθήκαμε. «Μας το εξήγησες»: εξηγήθηκε, διακηρύχθηκε, φανερώθηκε, διδάχθηκε, περιγράφηκε, θεμελιώθηκε, αποκαλύφθηκε, αναλύθηκε, διασαφηνίστηκε, φανερώθηκε - αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες.

«Κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας»: Κάτι άλλο σε ρωτάμε, κάτι άλλο σε ζητάμε, κάτι άλλο σε παρακαλούμε, κάτι άλλο με πίστη σου απευθύνουμε, κάτι περαιτέρω σε ρωτάμε. «Αυτό σε παρακαλώ πες μας»: σε παρακαλώ πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας.

«Άραγε κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί»: Κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι αυτές τις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις ως κορυφαίες, ανώτερες, εξάιρετες, προεξέχουσες, ύψιστες, έξοχες λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται. «Του πνεύματος»: της οντότητας, του ανθρώπου, του νέου, του προσώπου, του ατόμου, της ψυχής, του ξύπνιου, του πλάσματος, του ηγέτη, του θνητού. «Εξαγνισμός»: αγνότητα, εξαγνισμός, πλήρης εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρης απελευθέρωση. «Εδώ σοφοί είναι αυτοί»: εδώ υποστηρικτές της σοφίας, υποστηρικτές της σταθερότητας, υποστηρικτές της πραγματικής μεθόδου, υποστηρικτές της αιτιότητας, υποστηρικτές των χαρακτηριστικών, υποστηρικτές της αιτίας, υποστηρικτές της θέσης, στη δική τους πεποίθηση - άραγε κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί.

«Ή μήπως λένε και κάτι άλλο πέρα από αυτό»: Ή μήπως κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι αυτές τις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις αφού ξεπεράσουν, αφού υπερβούν, αφού περάσουν πέρα, από αυτό, από την άυλη διαλογιστική επίτευξη, κάτι άλλο, κάτι περαιτέρω, του πνεύματος αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - ή μήπως λένε και κάτι άλλο πέρα από αυτό.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες, κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας·

άραγε κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί·

ή μήπως λένε και κάτι άλλο πέρα από αυτό;»

- 111.** Κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί·
κάποιοι από αυτούς όμως λένε την εκμηδένιση, αποκαλώντας τους εαυτούς τους επιδέξιους, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

«Κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί»: Υπάρχουν κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι αιωνιστές, αυτές τις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις ως κορυφαίες, ανώτερες, εξάιρετες, προεξέχουσες, ύψιστες, έξοχες λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται. «Του πνεύματος»: της οντότητας, του ανθρώπου, του νέου, του προσώπου, του ατόμου, της ψυχής, του ξύπνιου, του πλάσματος, του ηγέτη, του θνητού. «Εξαγνισμός»: αγνότητα, εξαγνισμός, πλήρης εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρης απελευθέρωση. «Εδώ σοφοί είναι αυτοί»: εδώ υποστηρικτές της σοφίας, υποστηρικτές της σταθερότητας, υποστηρικτές της πραγματικής μεθόδου, υποστηρικτές της αιτιότητας, υποστηρικτές των χαρακτηριστικών, υποστηρικτές της αιτίας, υποστηρικτές της θέσης, στη δική τους πεποίθηση - κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί.

«Κάποιοι από αυτούς όμως λένε την εκμηδένιση, αποκαλώντας τους εαυτούς τους επιδέξιους, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης»: από εκείνους ακριβώς τους ασκητές και βραχμάνους, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι είναι μηδενιστές, φοβισμένοι από την ύπαρξη, απολαμβάνουν την ανυπαρξία, αυτοί λένε ότι για την οντότητα υπάρχει

ηρεμία, γαλήνη, κατευνασμός, παύση, καταστολή, επειδή, αγαπητέ, αυτός ο εαυτός με την κατάρρευση του σώματος εκμηδενίζεται, καταστρέφεται, παύει να υπάρχει μετά τον θάνατο, σε αυτό το βαθμό είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

«Αποκαλώντας τους εαυτούς τους επιδέξιους»: υποστηρικτές της επιδεξιότητας, υποστηρικτές της σοφίας, υποστηρικτές της σταθερότητας, υποστηρικτές της πραγματικής μεθόδου, υποστηρικτές της αιτιότητας, υποστηρικτές των χαρακτηριστικών, υποστηρικτές της αιτίας, υποστηρικτές της θέσης, στη δική τους πεποίθηση - κάποιοι από αυτούς όμως λένε την εκμηδένιση, αποκαλώντας τους εαυτούς τους επιδέξιους, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Κάποιοι λένε ότι αυτό είναι το ύψιστο, ο εξαγνισμός του πνεύματος εδώ, σοφοί είναι αυτοί·

κάποιοι από αυτούς όμως λένε την εκμηδένιση, αποκαλώντας τους εαυτούς τους επιδέξιους, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης».

- 112.** Και αυτούς γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι, ο σοφός γνωρίζοντας τις εξαρτήσεις αυτός είναι διακριτικός· γνωρίζοντας, απελευθερωμένος δεν μπαίνει σε αντιδικία, για ύπαρξη ή μη ύπαρξη δεν συμφωνεί ο σοφός.

Και αυτούς γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι. «Αυτούς»: τους προσκολλημένους σε λανθασμένες απόψεις. «Εξαρτώμενοι»: γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την αιωνιοκρατική άποψη, γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την εκμηδενιστική άποψη, γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την αιωνιοκρατική και εκμηδενιστική άποψη, αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - και αυτούς γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι.

Ο σοφός γνωρίζοντας τις εξαρτήσεις αυτός είναι διακριτικός. «Σοφός». Σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. Ο σοφός γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την αιωνιοκρατική άποψη, γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την εκμηδενιστική άποψη, γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι από την αιωνιοκρατική και εκμηδενιστική άποψη, αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Αυτός είναι διακριτικός»: σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής - ο σοφός γνωρίζοντας τις εξαρτήσεις αυτός είναι διακριτικός. «Γνωρίζοντας, απελευθερωμένος δεν μπαίνει σε αντιδικία»: αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Απελευθερωμένος»: ελεύθερος, απελευθερωμένος, πλήρως απελευθερωμένος, καλά απελευθερωμένος μέσω της απόλυτης απολύτρωσης χωρίς προσκόλληση. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές, ελεύθερος, απελευθερωμένος, πλήρως απελευθερωμένος, καλά απελευθερωμένος μέσω της απόλυτης απολύτρωσης χωρίς προσκόλληση. «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές, ελεύθερος, απελευθερωμένος, πλήρως απελευθερωμένος, καλά απελευθερωμένος μέσω της απόλυτης απολύτρωσης χωρίς προσκόλληση - γνωρίζοντας, απελευθερωμένος. «Δεν

μπαίνει σε αντιδικία»: δεν κάνει διαμάχη, δεν κάνει φιλονικία, δεν κάνει διαφωνία, δεν κάνει αντιδικία, δεν κάνει έριδα. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Ένας μοναχός με έτσι απελευθερωμένο νου, Αγγιβέσσανα, δεν συμφωνεί με κανέναν, δεν διαφωνεί με κανέναν, ό,τι λέγεται στον κόσμο, αυτό χρησιμοποιεί χωρίς να προσκολλάται» - γνωρίζοντας, απελευθερωμένος δεν μπαίνει σε αντιδικία.

Για ύπαρξη ή μη ύπαρξη δεν συμφωνεί ο σοφός. «Για ύπαρξη ή μη ύπαρξη»: για ύπαρξη, για καρμικό γίγνεσθαι, για επαναγέννηση, για ηδονική ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για ηδονική ύπαρξη, για επαναγέννηση, για λεπτοφυή υλική ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, για επαναγέννηση, για άυλη ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για άυλη ύπαρξη, για επαναγέννηση, για επανειλημμένη ύπαρξη, με επανειλημμένο προορισμό, με επανειλημμένη επαναγέννηση, με επανειλημμένη σύλληψη, με επανειλημμένη ατομική ύπαρξη, με επανειλημμένη παραγωγή, δεν συμφωνεί, δεν συναντά, δεν πιάνει, δεν προσκολλάται, δεν εμμένει. «Σοφός»: σοφός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής - για ύπαρξη ή μη ύπαρξη δεν συμφωνεί ο σοφός.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Και αυτούς γνωρίζοντας ότι είναι εξαρτώμενοι, ο σοφός γνωρίζοντας τις εξαρτήσεις αυτός είναι διακριτικός· γνωρίζοντας, απελευθερωμένος δεν μπαίνει σε αντιδικία, για ύπαρξη ή μη ύπαρξη δεν συμφωνεί ο σοφός».

Πραγμάτευση της ομιλίας για τους καυγάδες και τις διαφωνίες, ενδέκατη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 16. Η μεγάλη επεξήγηση. 11. Επεξήγηση της ομιλίας για τους καυγάδες και τις διαφωνίες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org